

[Lone Dybkjær]

man kan skabe et Europa, som har en langt større folkelig opbakning, end vi ser det i øjeblikket.

Der er intet, der tyder på, at en videreudvikling af Unionen er særlig populær; der er derimod meget, der tyder på, at vi skal omdanne Unionen til noget, der er meget mere praktisk, nærværende, enkelt, gennemskueligt og demokratisk, sådan at borgerne også kan stå bag det. Det synes jeg bliver den store udfordring, og det er også det, som man må diskutere på de kommende regeringskonferencer: Hvordan gør vi det her sådan, at borgerne kommer med?

Ellers vil vi nemlig se, at tingene braser sammen; og min slutbemærkning skal være: Meget er der brug for i denne verden, men at det europæiske samarbejde opløses, det er der i hvert fald ikke brug for. Der er tværtimod brug for et samarbejde, sådan at vi også kan hjælpe andre lande i denne verden – ikke bare Østlandene, men selvfølgelig også udviklingslandene – og det kan vi ikke, hvis vi går ind i en opløsningsproces. Så det gælder om at komme ud over den diskussion og forsøge at diskutere, hvad vi vil med det videre samarbejde i Europa.

Lysholm Christensen (KRF):

I 1970 blev den nordiske toldunion, Nordek, lanceret. Ideen var dengang, at de nordiske lande skulle indgå i et forpligtende økonomisk samarbejde, men kort tid efter blev tankerne skrinlagt på grund af Danmarks, Norges og Sveriges tilnærmelse til EF.

Danmark valgte at blive medlem af EF, mens Norge og Sverige forblev udenfor. Siden dengang har det været et højt prioriteret mål for skiftende danske regeringer at være brobygger mellem EF og Norden. Fordi Danmark og de øvrige nordiske lande ser ens på mange politiske spørgsmål, har Danmark altid ønsket de andre nordiske lande som medlemmer i EF-samarbejdet.

Den 30. marts 1994 var dette en realitet, da forhandlingerne om Sveriges, Norges, Finlands og Østrigs medlemskab af EU var på plads. På trods af at forhandlingerne blev forsinket, lykkedes det alligevel Europa-Parlamentet med overbevisende stemmetal at godkende forhandlingsresultatet inden valget den 9. juni.

Det tyder derfor på, at de fire ansøgerlande har mulighed for at blive medlemmer af EU inden den 1. januar 1995, hvis befolkningerne da vil godkende medlemskabet ved en folkeafstemning.

I Kristeligt Folkeparti hilser vi de andre nordiske lande meget velkomne i EU, og vi håber bestemt, at befolkningerne i Sverige, Norge og Finland kan tilslutte sig forhandlingsresultatet.

Hvis de øvrige nordiske lande optages i EU, bliver balancen mellem de sydlige og de nordlige lande i EU ændret i de nordiske landes favør. Dermed være ikke sagt, at de nordiske lande altid har sammenfaldende interesser. På nogle områder, f.eks. når det gælder landbrug, har Danmark jo modstridende interesser i forhold til Sverige, Norge og Finland, der af gode grunde ønsker en omfattende støtte til arktisk landbrug, og det er jo ikke kun, fordi de ønsker støtte til landbruget, men også, fordi de ønsker en bosætning i disse områder, hvor befolkningen jo ikke kan konkurrere på lige fod med befolkningerne i regioner med bedre klimatiske forhold.

Udvidelsen kan generelt føre til, at det praktiske samarbejde vil blive prioriteret højere end store ord og luftige visioner. Også når det gælder udmøntning af Maastricht-Traktaten i konkret lovgivning, vil udvidelsen i flere tilfælde være en styrkelse af de danske synspunkter. Det gælder især områder som sundhed, miljø og arbejdsmarkedspolitik. Her er der væsentlige områder, hvor de nordiske lande har sammenfaldende synspunkter og den samme politik, og derfor er der håb om, at netop disse områder kan få en styrket position, når vi bliver flere til at tale med samme tunge.

Også når det gælder åbenhed og demokrati, er der god overensstemmelse mellem traditionerne i de nordiske lande. Princippet om åbenhed i forvaltningen er jo et vigtigt princip for os i de nordiske lande, et princip, som vi praktiserer i vore parlamenter og i vores forvaltning i øvrigt.

Anvendelsen af folkeafstemninger om vigtige politiske emner er et andet område, hvor vi også har nordiske fællestræk. Danmark har i særlig grad arbejdet for at skabe øget åbenhed og demokrati i EU. De andre nordiske landes optagelse vil føre til, at disse synspunkter får endnu større vægt i samarbejdet.